

Глава втора Преференциален произход

Чл. 66. За целите на тази глава:

1. “производство” означава всякакъв вид обработка или преработка, включително сглобяване или специфични операции;
2. “материал” означава всякаква съставка, суровина, компонент или част и т.н., използвани при производството на продукта;
3. “продукт” означава продуктът, който е бил произведен, дори ако е предназначен за използване на по-късен етап в друга производствена операция;
4. “стоки” означава както материали, така и продукти;
5. “митническа стойност” означава стойността, определена съгласно Споразумението от 1994 г. за прилагане на чл. VII на Общото споразумение за митата и търговията (Споразумение на СТО по митническата стойност);
6. “цена на производител” в списъка в приложение 15, означава цената, платена за продукта на производителя, в чието предприятие е извършена последната обработка или преработка, при условие че цената включва стойността на всички използвани материали, намалена с всички вътрешни данъци, които се възстановяват, или могат да бъдат възстановени, когато получения продукт бъде изнесен;
7. “стойност на материалите” в списъка в Приложение 15 означава митническата стойност в момента на вноса на използваните материали без произход, или ако тя не е известна и не може да бъде установена, първата проверима цена, заплатена за материалите в Общността или страната-бенефициент, по смисъла на чл. 67, ал.1, или в страна или територия-бенефициент, по смисъла на чл.98. Когато е необходимо да се установи стойността на използваните материали с произход, разпоредбите на настоящата буква се прилагат *mutatis mutandis*;
8. “глави” и “позиции” означават главите и позициите (четири-цифрени кодове), използвани в номенклатурата, съставляваща Хармонизираната система;
9. “класиране” се отнася за класирането на продукт или материал на определена позиция;
10. “пратка” означава продукти, които са или изпратени едновременно от един износител до един получател, или са обхванати от един единствен транспортен документ, обхващащ техния превоз от износителя до получателя, или при отсъствието на такъв документ, от една единствена фактура.

Раздел I Обща система за преференции

Дефиниция на понятието “продукти с произход”

Чл. 67.(1) За прилагане на разпоредбите относно тарифните преференции, предоставяни от Общността на продукти с произход от развиващите се страни (наричани по-нататък “страни-бенефициенти”), следните продукти се считат за произхождащи от страната-бенефициент:

1. продукти, изцяло получени в тази страна, по смисъла на чл. 68;
2. продукти, получени в тази страна-бенефициент, при производството на които се използват продукти, различни от упоменатите в буква а), при условие, че въпросните продукти са претърпели достатъчна обработка или преработка по смисъла на чл. 69.

(2) За прилагането на разпоредбите на настоящия раздел продуктите с произход, от Общността, по смисъла на параграф 3, които в страната-бенефициент са предмет на обработка или преработка, по-напреднала от тези, посочени в чл. 70, се считат за произхождащи от тази страна-бенефициент.

(3) Алинея 1 се прилага *mutatis mutandis*, за да се установи произходът на продукти, получени в Общността

(4) Доколкото Норвегия и Швейцария предоставят общи тарифни преференции за продукти, с произход от страните-бенефициенти, упоменати в параграф 1, и прилагат дефиниция за произход, съответстваща на тази в този раздел, продукти, с произход от Общността, от Норвегия или от Швейцария, които в страната-бенефициент са обект на обработка или преработка, по-напреднала от посочените в чл. 70, се считат за произхождащи от тази страна-бенефициент.

(5) Разпоредбите на ал. 4 се прилагат само за продукти с произход от Общността, Норвегия или Швейцария (съгласно правилата за произход относно въпросните тарифни преференции), които се изнасят директно към страната-бенефициент.

(6) Разпоредбите на ал. 4 не се прилагат за продукти, включени в Глави 1 до 24 на Хармонизираната система.

(7) Комисията публикува в Официалния вестник на Европейските общности (серия С) датата, от която разпоредбите на ал. 4 и 5 се прилагат

(8) Разпоредбите на ал. 4, 5, 6 и 7 се прилагат при условие, че Норвегия и Швейцария предоставят реципрочно същото третиране за продуктите на Общността.

Чл. 68. Следните продукти се считат за изцяло получени в страна-бенефициент или в Общността:

1. минерални продукти, извлечени от нейната почва или от нейното морско дъно;
2. растителни продукти, отгледани там;
3. живи животни, родени и отгледани там;
4. продукти получени от живи животни, отгледани там;
5. продукти, получени при лов или риболов, извършен там;
6. продукти от морски риболов и други продукти, уловени извън нейните териториални води от нейни кораби;
7. продукти, произведени на борда на нейни кораби-заводи изключително от продуктите, посочени в т.б;
8. употребявани предмети, събрани там и годни само за възстановяване на суровини;
9. отпадъци и скрап в резултат от производствени операции, извършвани там;
10. продукти, добити от морската почва и подпочва, разположени извън нейните териториални води, при условие, че тя има изключителни права за експлоатация;
11. стоки, произведени там изключително от продуктите, посочени в т. 1 до 10.

(2) Понятията “нейни кораби” и “нейни кораби-заводи” в ал. 1, т. 6 и 7 се прилагат само за кораби и кораби-заводи:

1. които са регистрирани или записани в страната-бенефициент или в държава-членка;
2. които са регистрирани или записани в страната-бенефициент или в държава-членка;
3. които са притежавани поне 50% от граждани на страната-бенефициент или на държава-членка, или от компания, имаща седалище в тази страна или в една от тези държави-членки, на които управителят или управителите, председателят на съвета на

директорите или на надзорния съвет, и мнозинството на членовете на тези съвети са граждани на тази страна-бенефициент или на държавите-членки, и на която, в случай на компания, поне половината капитал принадлежи на тази страна-бенефициент или на държавите-членки, или на публични органи или граждани на тази страна-бенефициент или на държавите-членки;

4. на които капитанът и ръководния персонал са граждани на страната-бенефициент или на държавите-членки, и

5. на които поне 75% от екипажа са граждани на страната-бенефициент или на държавите-членки.

(3) Понятията “страна-бенефициент” и “Общност” покриват също териториалните води на тази страна или на държавите-членки.

(4) Корабите, които оперират в открито море, включително корабите-заводи, на които уловената риба се обработва или преработва, се считат за част от територията на страната-бенефициент или на държавата-членка, на която те принадлежат, при условие че те изпълняват условията, определени в алинея 2.

Чл. 69. (1) За прилагане на чл. 67, продукти, които не са изцяло получени в страна-бенефициент или в Общността, се считат за достатъчно обработени или преработени, когато са изпълнени условията, посочени в списъка в Приложение 15.

(2) Тези условия посочват за всички продукти, покрити от този раздел, обработката или преработката, която трябва да се извърши на върху използваните при производството материали без произход, и се прилагат само за тези материали.

(3) Ако продукт, който е получил статут на продукт с произход чрез изпълнение на условията, определени в списъка, се използва при производството на друг продукт, условията, приложими за продукта, в който той се включва, не се прилагат за него и не се вземат предвид материалите с неопределен произход, които могат да бъдат използвани при неговото производство.

Чл. 70. (1) Без да се нарушава алинея 2, следните обработки или преработки се считат за недостатъчни за придобиване на статут на продукти с произход, дори когато са изпълнени изискванията на чл. 69:

1. операции, предназначени да осигурят запазването на продукти в добро състояние по време на транспорт и складиране;

2. разделяне и събиране на пакети;

3. измиване, почистване, премахване на прах, оксид, масло, боя или други покрития;

4. гладене на текстилни изделия;

5. прости операции по боядисване или полиране;

6. лющене, частично или изцяло избелване, полиране и гланциране на житни растения и ориз;

7. операции по оцветяване на захар или оформяне на захарни бучки; частично или цялостно смилане на захар;

8. белене, премахване на костилките, черупките или корите на плодове, ядки и зеленчуци;

9. подостряне, просто смилане или просто нарязване;

10. пресяване, отделяне, сортиране, класиране, градиране, съчетаване (включително комплектоване);

11. просто поставяне в бутилки, консерви, флакони, торби, каси, кутии, прикрепване на подложки или плочи и всякакви други прости операции по опаковане;

12. прикрепване или отпечатване на маркировки, етикети, лого и всякакви други подобни отличителни знаци върху продукти или техните опаковки;

13. просто смесване на продукти дори от различен вид, където една или повече съставни части от сместа не отговарят на изискванията на този раздел, за да могат да бъдат считани с произход от страна-бенефициент или от Общността;

14. просто сглобяване на части, за съставяне на завършено изделие или разглобяване на продукти на части;

15. комбинация от две или повече операциите, описани в точки 1 до 14;

16. заколване на животни.

(2) Всички операции, извършени в страна-бенефициент или в Общността върху даден продукт, се разглеждат заедно при определяне дали претърпяната обработка или преработка на продукта трябва да се счита като недостатъчна по смисъла на алинея 1.

Чл. 70а. (1) Единицата за оценка за прилагане на разпоредбите на този раздел е конкретният продукт, който се счита като основна единица при определяне на класирането, използвайки номенклатурата на Хармонизираната система. Следователно:

1. когато един продукт, съставен от група или сбор от артикули, се класира съгласно изискванията на Хармонизираната система в една единствена позиция, като цяло този продукт представлява единицата за оценка;

2. когато една пратка се състои от няколко идентични продукти, класирани в една и съща позиция на Хармонизираната система, всеки продукт трябва да бъде разглеждан индивидуално при прилагане на разпоредбите на този раздел.

(2) Когато съгласно Общо правило 5 на Хармонизираната система опаковката е включена с продукта за целите на класирането, същата се включва за целите на определяне на произхода.

Чл. 71. (1) Като изключение от разпоредбите на чл. 69., материалите без произход могат да се използват при производството на даден продукт при условие, че тяхната обща стойност не превишава 10% от цената на производител за продукта.

(2) Когато в списъка за максималната стойност на материалите без произход са дадени един или няколко проценти, тези проценти не трябва да се превишават чрез прилагане на ал. 1

(3) Алинея 1 не се прилага за продукти, включени в Глави от 50 до 63 на Хармонизираната система.

Чл. 73. (1) Като отклонение от чл. 67, за целите на определяне дали продукт, произведен в страна-бенефициент, която е член на регионална група, е с произход от тази страна по смисъла на посочения член, продуктите, с произход от всяка друга страна от тази регионална група, използвани в производството на посочения продукт се третират с произход от страната, в която е извършено производството а (регионално кумулиране).

(2) Страната на произход на крайния продукт се определя съгласно чл. 72а.

(3) Регионалното кумулиране се прилага за три отделни регионални групи на страни-бенефициенти по общата система на преференции:

1. група I: Бруней-Дарусалам, Камбоджа, Индонезия, Лаос, Малайзия, Филипините, Сингапур, Тайланд, Виетнам;

2. група II: Коста Рика, Хондурас, Гватемала, Никарагуа, Панама, Ел Салвадор, Боливия, Колумбия, Еквадор, Перу, Венецуела;

3. група III: Бангладеш, Бутан, Индия, Малдиви, Непал, Пакистан, Шри Ланка.

(4) Изразът “регионална група” се разглежда като означаващ група I, група II или група III, според конкретния случай.

Чл. 72а. (1) Когато стоки, произхождащи от страна, която е член на регионална група, се обработват или преработват в друга страна на същата регионална група, страната на произход е тази, в която е била извършена последната обработка или преработка, при условие че

1. стойността, добавена там, както е дефинирана в параграф 3, е по-голяма от най-високата митническа стойност на използваните продукти, произхождащи от всяка от другите страни на регионалната група, и

2. обработката или преработката, извършена в тази страна, е по-напреднала от тези посочени в чл. 70, а при текстилните продукти, също и да са по-напреднали от обработките, посочени в Приложение 16.

(2) Когато условията за произход в алиния 1, точки 1 и 2 не са изпълнени, продуктите имат произход на страната на регионалната група, на която се дължи най-високата митническа стойност от продуктите, произхождащи от страните на регионалната група.

(3) “Добавена стойност” означава цената на производител за продукта, намалена с митническата стойност на всеки вложен продукт, произхождащ от друга страна на регионалната група.

(4) Доказателство за статута на произход на стоки, изнасяни от страна от регионална група в друга страна от същата група, за да бъдат използвани за последваща обработка или преработка, или да бъдат реекспортирани, когато не се извършва допълнителна обработка или преработка, се установява със сертификат за произход Форма А, издаден от първата страна.

(5) Доказателство за статут на произход, придобит или запазен съгласно условията на чл. 72., на този член и на чл. 72б, на стоки, изнесени от страна от регионална група за Общността, се установява с издаден сертификат за произход Форма А или декларация върху фактура, изготвена на базата на сертификата за произход Форма А, издаден съгласно разпоредбите на алиния 4.

(6) Страната на произход се отбелязва в клетка 12 на сертификата за произход Форма А или в декларацията върху фактура, като тази страна е:

а) в случай на продукти, изнасяни без допълнителна обработка или преработка съгласно алиния 4, страната на производство;

б) в случай на продукти, изнасяни след допълнителна обработка или преработка, страната на произход, определена в съответствие с алиния 1.

Чл. 72б. (1) Членове 72 и 72а се прилагат само когато:

1. разпоредбите, регулиращи търговията в контекста на регионалното кумулиране между страните от регионалната група, са идентични на тези, постановени в този раздел;

2. всяка страна от регионалната група е поела задължението да спазва или осигури спазването на условията на този раздел и да осигурява административно сътрудничество, необходимо на Общността и на другите страни от регионалната група, за да се осигури правилното издаване на сертификати за произход Форма А и декларации върху фактури. Изявлението за поемане на това задължение се предава на Комисията чрез следните Секретариати, според конкретния случай:

а) група I: Генералният секретариат на Асоциацията на държавите от Югоизточна Азия (АСЕАН);

б) група II: Постоянният смесен комитет по въпросите на произхода – Общността – Андите - Централноамерикански общ пазар и Панама;

в) група III: Секретариатът на Асоциацията за регионално сътрудничество в Югоизточна Азия (АРСЮА);

(2) Комисията информира държавите-членки, когато условията, определени в параграф 1, са изпълнени за всяка регионална група.

(3) Член 78, алинея 1, т.2 не се прилага за продукти, произхождащи от някоя от страните от регионалната група, когато те преминават през територията на някоя друга страна от регионалната група, дори когато там не е извършена допълнителна обработка или преработка.

Чл. 73. Принадлежности, резервни части и инструменти, изпратени с оборудване, машина, апарат или превозно средство, които са част от нормалното оборудване и са включени в неговата цена или не са фактурирани отделно, се считат за едно цяло с въпросното оборудване, машина, апарат или превозно средство.

Чл. 74. Комплектите, дефинирани в Общо правило 3 на Хармонизираната система, се считат с произход, когато всички съставляващи ги продукти са с произход. Въпреки това, когато един комплект е съставен от продукти с произход и такива без произход, комплектът като цяло се счита с произход, при условие че стойността на продуктите без произход не превишава 15% от цената на производител за комплекта.

Чл. 75. За да се определи дали даден продукт е с произход, не е необходимо да се определя произхода на следните елементи, които могат да бъдат използвани в неговото производство:

1. енергия и гориво;
2. инсталации и оборудване;
3. машини и инструменти;
4. стоки, които не влизат и които не са предназначени да влизат в крайния състав на продукта.

Чл.76. (1) Дерогации от разпоредбите на този раздел могат да се правят в полза на най-слабо развити страни-бенефициенти, ползващи се от общата система на преференции, когато развитието на съществуващата промишленост или създаването на нови промишлености го оправдава. Най-слабо развитите страни-бенефициенти са посочени в регламенти на Съвета и решения на Европейското обединение за въглища и стомана относно прилагането на общи тарифни преференции. За тази цел съответната страна трябва да представи на Общността искане за освобождаване от спазване заедно с причините за искането в съответствие с алинея 3.

(2) При разглеждането на исканията се вземат предвид по-конкретно:

1. случаи, при които прилагането на съществуващите правила за произход биха засегнали значително способността на съществуващата промишленост в съответната страна да продължи да изнася в Общността, с особено позоваване на случаи, когато това може да доведе до затваряне на предприятия;

2. специфични случаи, при които може ясно да се покаже, че значителна инвестиция в промишлеността може да бъде възпряна от правилата за произход, и когато дерогиране, насърчаващо прилагането на инвестиционната програма, би позволило задоволяването на правилата на етапи;

3. икономическото и социално въздействие на решението, което трябва да се вземе, по отношение на трудовата заетост в страните-бенефициенти и Общността.

(3) За да се улесни разглеждането на исканията за дерогиране, страната, която отправя искане, трябва да представи в подкрепа на своето искане възможно най-пълната информация, покриваща по-конкретно точките, изброени по-долу:

1. описание на готовия продукт;
2. вид и количество на материалите, произхождащи от трети страни;
3. производствен процес;
4. добавена стойност;
5. брой на служителите в съответното предприятие;
6. очаквания обем на износ в Общността;
7. други възможни източници за доставка на суровини;
8. причини за искания срок на действие;
9. други обстоятелства и наблюдения;

(4) Комисията представя искането за дерогация на Комитета. Решение се взема в съответствие с процедурата на Комитета.

(5) В случай на използване на дерогация, в клетка 4 на сертификата за произход Форма А или в декларацията върху фактурата, предвидена в чл. 89, следва да се изпише фразата “Дерогация – Регламент (ЕС) № .../...”

(6) Разпоредбите на алинеи от 1 до 5 се прилагат и за всяко продължение на дерогация.

Чл. 77. (1) Условието за придобиване на произход, определени в настоящия раздел, трябва да бъдат изпълнявани без прекъсване в страната-бенефициент или в Общността.

(2) Ако стоки с произход, изнесени от страна-бенефициент или от Общността в друга страна, се върнат, те трябва да се считат без произход, освен ако бъде доказано по задоволителен начин на компетентните органи, че:

1. върнатите стоки са същите, като изнесените, и
2. те не са претърпели каквито и да са операции извън необходимите за запазването им в добро състояние, докато са били в тази страна или докато са били изнесени.

Чл. 78. (1) Директно транспортирани от страната-бенефициент до Общността или от Общността до страната-бенефициент се считат:

1. продукти, транспортирани без преминаване през територията на някоя друга страна, освен през територията на друга страна от същата регионална група, когато се прилага чл. 72;

2. продукти, представляващи една единствена пратка, транспортирана през територията на страни, различни от страните-бенефициенти или Общността, ако се наложи с претоварване или временно складиране в тези страни, при условие че продуктите остават под контрола на митническите власти на страната на транзит или складирането, и не са претърпели други операции освен разтоварване, повторно натоварване или операции, целящи запазването им в добро състояние;

3. продукти, транспортирани през територията на Норвегия или Швейцария, и след това реекспортирани напълно или частично в Общността или в страната-бенефициент, при условие че продуктите остават под контрола на митническите власти на страната на транзит или съхраняване на складиране и не са претърпели други операции освен разтоварване, повторно натоварване или операции, целящи запазването им в добро състояние;

4. продукти, които се транспортират по тръбопровод без прекъсване през територия, различна от тази на изнасящата страна-бенефициент или Общността.

(2) Доказателства за изпълнението на условията, определени в алинея 1, точки 2 и 3 се дават на компетентните митнически власти чрез представянето на:

1. един транспортен документ, покриващ преминаването от страната на износа през страната на транзит; или

2. сертификат, издаден от митническите власти на страната на транзит, който:

а) дава точно описание на продуктите;

б) посочва датите на разтоварване и повторно натоварване на продуктите и, когато е необходимо, наименованията на използваните кораби или други транспортни средства, и

в) удостоверява условията, при които продуктите са останали в страната на транзит;

3. при невъзможност за представяне на горните документи, всякакви писмени доказателства.

Чл. 79. (1) Продукти с произход от страна-бенефициент, изпратени за изложба в друга страна и продадени след изложбата за внос в Общността, се ползват, при вноса, от тарифните преференции, упоменати в чл. 67, при условие че продуктите отговарят на изискванията на настоящия раздел, даващи им право да бъдат признати за произхождащи от страната-бенефициент, и при условие че е представено доказателство на компетентните митнически власти в Общността, че:

1. износителят е изпратил тези продукти от страната-бенефициент директно в страната, в която се провежда изложбата, и ги е изложил там;

2. продуктите са били продадени или по друг начин е била прехвърлена собствеността от износителя на лице в Общността;

3. продуктите са били изпратени по време на изложбата или веднага след нея в Общността в състоянието, в което са били изпратени за изложбата;

4. след изпращането за изложбата продуктите не са били използвани за друга цел, различни от тези за представяне на изложбата.

(2) Сертификат за произход Форма А се представя на митническите власти на Общността по нормалния ред. В него трябва да бъдат посочени наименованието и адреса на изложбата. При необходимост могат да бъдат поискани допълнителни писмени доказателства за вида на продуктите и условията, при които са били изложени.

(3) Алинея 1 се прилага за всякакви търговски, промишлени, селскостопански или занаятчийски изложби, панаири или подобни обществени изложения, които не са организирани за частни цели в магазини или търговски помещения с оглед продажба на чуждестранни продукти, и по време на които продуктите остават под митнически контрол.

Доказване на произхода

Чл. 80. Продукти, с произход от страна-бенефициент, се ползват от тарифните преференции, посочени в чл. 67, при представяне на:

1. сертификат за произход Форма А, по образец съгласно Приложение 17; или

2. в случаите, посочени в чл. 89, алинея 1, декларация, текстът на която е даден в Приложение 18, съставена от износителя върху фактурата, известието за доставка или друг търговски документ, описващ въпросните продукти достатъчно подробно, за да могат да бъдат идентифицирани (наричани по-нататък “декларация върху фактурата”).

Сертификат за произход Форма А

Чл.81. (1) Продукти с произход по смисъла на този раздел, при внос в Общността, ползват тарифните преференции, посочени в чл. 67, при условие че са били транспортирани директно към Общността по смисъла на чл. 78, при представяне на сертификат за произход “Форма А”, издаден от митническите власти или от други компетентни правителствени органи на страната-бенефициент, при условие че тази страна:

1. е съобщила на Комисията информацията, изисквана съгласн чл. 93, и

2. подпомага Общността като позволява на митнически власти на държавите-членки да проверяват автентичността на документа или верността на информацията относно истинския произход на въпросния продукт.

(2) Сертификат за произход Форма А може да се издава, само когато може да служи като доказателство, изисквано за целите на тарифните преференции, посочени в чл. 67.

(3) Сертификат за произход Форма А се издава само при писмена молба от износителя или от негов упълномощен представител.

(4) Износителят или неговия упълномощен представител представя към своята молба всички необходими подкрепящи документи, доказващи че изнасяните продукти отговарят на изискванията за издаване на сертификат за произход Форма А.

(5) Сертификатът се издава от компетентните правителствени органи на страната-бенефициент, ако изнасяните продукти могат да считат за продукти, с произход от тази страна по смисъла на подраздел 1. Сертификатът се предоставя на износителя веднага след като износът е осъществен или осигурен.

(6) За да се провери изпълнението на условията, определени в алинея 5, компетентните правителствени органи имат правото да поискат писмени доказателства или да извършат всякакви проверки, които считат за необходими.

(7) Компетентните правителствени органи на страната-бенефициент отговарят за осигуряване надлежното попълване на сертификатите и молбите.

(8) Попълването на клетка 2 на сертификата за произход Форма А не е задължително . Клетка 12 трябва да бъде надлежно попълнена чрез посочване “Европейска общност” или една от държавите-членки.

(9) Датата на издаване на сертификата за произход Форма А се посочва в клетка 11. Подписът, който се полага в тази клетка, която е запазена за компетентните правителствени органи, издаващи сертификата, трябва да бъде положен ръчно.

Чл. 82. Когато се осъществява внос чрез поредица от доставки на продукти в демонтирано или немонтирано състояние, по смисъла на общо правило 2 а) от Хармонизираната система, включени в Раздели XVI и XVII или позиции No. 7308 и 9406 от Хармонизираната система, по молба на вносителя и при условията, поставени от митническите власти на страната на вноса, за тези продукти може да се представи едно-единствено доказателство за произход по време на първата доставка.

Чл. 83. Тъй като сертификатът за произход Форма А представлява писмено доказателство за прилагането на разпоредбите относно тарифните преференции, упоменати в чл. 67, компетентните правителствени органи на страната-износител отговарят за предприемане на необходимите стъпки за проверка на произхода на продуктите и проверка на другите данни в сертификата.

Чл. 84. Доказателства за произход се представят на митническите власти на страната -членка-на вноса в съответствие с процедурата, предвидена в чл. 62 на Кодекса. Тези власти могат да поискат превод на доказателството за произход и могат също така да поискат декларацията за внос да се придружава от декларация на вносителя, с която вносителят декларира, че продуктите отговарят на условията за прилагането на настоящия раздел.

Чл. 85 (1) Независимо от чл. 81, параграф (5), сертификат за произход Форма А може да бъде издаден по изключение след изнасянето на продуктите, с които е свързан, ако:

1. не е бил издаден по време на износа поради грешки или неволни пропуски, или специални обстоятелства; или

2. е показано по задоволителен начин на компетентните правителствени органи, че сертификат за произход Форма А е бил издаден, но не е бил приет при вноса поради технически причини

(2) Компетентните правителствени органи могат да издадат сертификат Форма А в последствие, само след като проверят дали информацията, представена в молбата на износителя, съответства на тази в съответното износно досие и сертификат за произход Форма А, който отговаря на разпоредбите на този раздел не е бил издаден, когато въпросните продукти са били изнесени.

(3) Клетка 4 на издадени впоследствие сертификати за произход Формуляр А, трябва да съдържа израза “Issued retrospectively” или “Délivré a posteriori”

Чл. 86. (1) В случай на кражба, изгубване или унищожаване на сертификат за произход Форма А износителят може да поиска от компетентните правителствени органи, които са го издали, да бъде издаден дубликат на база на притежаваните от тях износни документи. В клетка 4 на дубликата Форма А, издаден по този начин, трябва да бъде вписан изразът “Duplicate” или “Duplicata”, заедно с датата на издаване и серийния номер на оригиналния сертификат.

(2) За прилагане на чл. 90, буква б) дубликатът е в сила от датата на издаване на оригинала.

Чл. 87. (1) Когато продукти с произход се поставят под контрола на митническите власти в Общността е възможно да се замести оригиналното доказателство за произход с един или повече сертификати за произход Форма А с цел изпращане на всички или част от тези продукти другаде в рамките на Общността или в Швейцария или Норвегия. Заместващите сертификати Форма А се издават от митническите власти, под чийто контрол са поставени продуктите.

(2) Заместващият сертификат, издаден при прилагане на алинея 1 или на чл. 88, се счита за окончателния сертификат за произход за продуктите, за които се отнася. Заместващият сертификат се изготвя на базата на писмена молба на реекспортъора.

(3) Заместващият сертификат се попълва по следния начин:

1. Горната дясна клетка на заместващия сертификат трябва да посочва името на междинната страна, в която е издаден;

2. Клетка № 4 трябва да съдържа израза “Replacement certificate” или “Certificat de remplacement”, както и датата на издаване на оригиналния сертификат и неговия серийен номер;

3. Името на реекспортъора се посочва в клетка № 1

4. Името на крайния получател може да се посочи в клетка № 2

5. Всички данни за реекспортираните продукти, посочени на първоначалния сертификат, трябва да се прехвърлят в клетки № от 3 до 9;

6. Препратки към фактурата на реекспортъора се посочват в клетка № 10;

7. Митническите органи, които издават заместващия сертификат, правят заверка в клетка № 11. Отговорността на органите се ограничава до издаването на заместващия сертификат. Данните включени в клетка № 12 относно страната на произход и страната на местоназначение са тези, които са посочени върху първоначалния сертификат. Тази клетка се подписва от реекспортъора. Реекспортъора, който добросъвестно подписва тази клетка, не е отговорен за точността на данните, вписани в първоначалния сертификат.

(4) Митническите власти, от които е поискано да извършат операциите, посочени в параграф 1, трябва да отбележат на първоначалния сертификат теглото, броя и вида на реекспортираните продукти и да посочат на него серийните номера на съответните заместващи сертификати. Митническите власти трябва да съхраняват първоначалния сертификат най-малко три години.

(5) Фотокопие на първоначалния сертификат може да бъде приложен към заместващия сертификат.

(6) В случай на продукти, които се ползват от тарифните преференции, посочени в чл. 67, в рамките на дерогацията, предвидена в чл. 76, процедурата, посочена в настоящия член се прилага, само когато тези продукти са предназначени за Общността.

Чл. 88. Продукти с произход по смисъла на настоящия раздел при внос в Общността имат право да се ползват от тарифните преференции, посочени в чл. 67, при представяне на заместващ сертификат за произход Форма А, издаден от митническите власти на Норвегия или Швейцария на базата на сертификат за произход Форма А, издаден от компетентните правителствени органи на страна-бенефициент, ако условията, посочени в чл. 78, са изпълнени и при условие че Норвегия или Швейцария оказват съдействие на Общността като позволяват нейните митнически власти да проверяват автентичността и точността на издадените сертификати. Процедурата за проверка, посочена в чл. 94, се прилага *mutatis mutandis*. Срокът, постановен в чл. 94 алинея 3, се удължава на осем месеца.

Декларация върху фактурата

Чл.89. (1) Декларация–фактура може да бъде съставена от:

1. одобрен износител на Общността по смисъла на чл. 90,

2. всеки износител за всяка пратка, състояща се от един или повече пакети, съдържащи продукти с произход, чиято обща стойност не надвишава 6 000 евро, и при условие че съдействието, упоменато в чл. 81, алинея 1 се прилага за тази процедура.

(2). Декларацията върху фактурата може да се състави, ако съответните продукти могат да бъдат считани с произход от Общността или от страна-бенефициент, и отговарят на другите изисквания на настоящия раздел.

(3). Износителят, съставящ декларация-фактура, трябва да бъде готов да представи по всяко време, при поискване от митническите власти или други компетентни правителствени органи на страната на износа, всички необходими документи, доказващи произхода на съответните продукти, както и изпълнението на другите изисквания на настоящия раздел.

(4). Декларация-фактура се съставя от износителя на френски или английски език чрез напечатване на пишеща машина, полагане на печат или чрез отпечатване върху фактурата, известието за доставка или друг търговски документ, на декларацията, текстът на която е даден в Приложение 18. Ако декларацията е съставена на ръка, тя трябва да бъде написана с мастило с печатни букви.

(5). Декларациите върху фактурите трябва да носят оригинален подпис на износителя, направен собственоръчно. Все пак не се изисква един одобрен износител по смисъла на чл. 90, да подписва такива декларации, при условие че той писмено поеме задължение пред митническите власти, че приема пълната отговорност за всяка декларация върху фактура, която го идентифицира, като подписана саморъчно от него.

(6). В случаите, упоменати в алинея 1, т.2, използването на декларация върху фактурата подлежи на следните специални условия:

1. декларация върху фактурата се съставя за всяка пратка;

2. ако стоките, съдържащи се в пратката, вече са били подложени на проверка в страната на –износа, предвид дефиницията на понятието “продукти с произход””, износителят може да се позове на тази проверка в декларацията върху фактурата.

Разпоредбите на първата алинея няма да освобождават износителите от спазване на други формалности, изисквани съгласно митнически или пощенски режими.

Чл. 90 (1). Митническите власти на Общността могат да разрешат на всеки износител, наричан по-нататък “одобрен износител”, който често изпраща продукти, произхождащи от Общността по смисъла на чл. 67, алинея 2, и който предлага на митническите власти, всички гаранции, необходими за проверка на произхода на продуктите, както и изпълнението на другите изисквания на настоящия раздел, да съставя декларации върху фактурите, независимо от стойността на съответните продукти.

(2). Митническите власти могат да поставят всякакви условия, които те сметат за необходими за да предоставят статут на одобрен износител.

(3). Митническите власти предоставят на одобрения износител номер на митническо разрешение, който трябва да се отбелязва върху декларацията върху фактурата.

(4). Митническите власти контролират използването на разрешението от одобрения износител.

(5). Митническите власти могат да оттеглят разрешението по всяко време. Те правят това, когато одобреният износител вече не предлага гаранциите, посочени в алинея 1, не изпълнява условията, посочени в алинея 2, или по друг начин използва неправилно разрешението.

Чл.90а (1) Доказателство за статута на продукти с произход от Общността по смисъла на чл. 67, алинея 2 се представя чрез:

1. сертификат за движение на стоките EUR.1, чийто образец е посочен в Приложение 21; или

2. декларацията, посочена в чл. 89.

(2). Износителят или неговият упълномощен представител трябва да впишат “GSP beneficiary countries” и “EC” или “Pays beneficiaries du SPG” и “CE” в клетка 2 на сертификата за движение на стоките EUR.1.

(3). Разпоредбите на настоящия раздел относно издаването, използването и последващата проверка на сертификати за произход Форма А се прилагат *mutatis mutandis* за сертификатите за движение на стоките EUR.1, с изключение на разпоредбите относно издаването на декларациите върху фактури.

Чл.90б. (1)Доказателството за произход е валидно 10 месеца от датата на издаване в страната на износа и трябва да бъде представено в този срок на митническите власти на страната на вноса. .

(2). Доказателствата за произход, представени на митническите власти на страната на вноса след крайната дата за представяне, посочен в алинея 1, могат да бъдат приети за целите на прилагане на тарифните преференции, посочени в чл. 67, когато неспазването на срока се дължи на изключителни обстоятелства.

(3). В случаи на закъснение при представяне, различни от посочените в алинея 2, митническите власти на страната на вноса могат да приемат доказателствата за произход, когато продуктите са им били представени преди посочената крайна дата.

(4). По молба на вносителя и като се спазват условията, поставени от митническите власти на страната-членка вносител, при вноса на първата пратка, може да бъде представено едно единствено доказателство за произход на митническите власти когато стоките:

1. се внасят в рамките на чести и постоянни търговски потоци със значителна търговска стойност;

2. са предмет на един и същ договор за продажба, като страните по договора имат седалище в страната-износител или в Общността;

3. са класирани в същия код (от осем цифри) на Комбинираната номенклатура;

4.изпращат се от един и същ износител, предназначени са за един и същ вносител и подлежат на оформяне в една и съща митница в Общността.

(5)Тази процедура се прилага за определени от компетентните митнически власти количества и срок. Този срок не може в никакъв случай да превишава три месеца.

Чл. 90в. (1) Продукти, изпратени като малки пратки от частни лица на частни лица или представляващи част от личния багаж на пътници се допускат като продукти с определен произход, ползващи се с тарифните преференции, упоменати в чл. 67, без да се изисква представянето на сертификат за произход Форма А или декларация върху фактура, при условие че тези продукти не се внасят с търговска цел и са били декларирани като отговарящи на условията, изисквани за прилагане на този раздел, и когато няма съмнения във верността на тази декларация.

(2) Внос, който е епизодичен и се състои само от продукти за лична употреба на получателите или пътниците, или техните семейства, не се счита за внос с търговска цел, ако е видно от естеството и количеството на продуктите, че не са с търговска цел.

(3) Освен това, общата стойност на тези продукти не трябва да надвишава 500 евро в случаите на малки пратки или 1200 евро при продукти, които са част от личния багаж на пътниците.

Чл.91. (1) Когато се прилага чл. 67, ал.2, 3 или 4, компетентните правителствени органи на страната-бенефициент, натоварени с издаване на сертификат за произход Форма А за продукти, при чието производството се използват материали, произхождащи от Общността, Норвегия или Швейцария, вземат предвид сертификатът за движение на стоките EUR.1 или декларацията върху фактурата.

(2) Клетка 4 на сертификати за произход Форма А, издадени в случаите посочени в параграф 1, трябва да съдържат забележка “ЕС cumulation”, “Norway cumulation”, “Switzerland cumulation” или “Cumul ЕС” “Cumul Norvège”, “Cumul Suisse”.

Чл. 92. (1) Откриването на несъществени несъответствия между декларациите, направени в сертификата за произход Форма А, в сертификата за движение на стоките EUR.1 или в декларацията върху фактурата и тези, направени в документите, представени на митническото учреждение с цел изпълнение на формалностите по вноса на продуктите, не води по силата на този факт до невалидност и недействителност на този сертификат или на тази декларация, ако надлежно е установено че този документ съответства на представените продукти.

(2) Очевидни формални грешки, като печатни грешки в сертификата за произход Форма А, в сертификата за движение на стоките EUR.1 или в декларацията върху фактурата, не трябва да са причина този документ да бъде отхвърлен, ако тези грешки не са такива, че да предизвикат съмнения, относно точността на данните, посочени в този документ.

Методи на административно сътрудничество

Чл.93. (1) Страните-бенефициенти информират Комисията за имената и адресите на правителствените органи, разположени на тяхна територия, които са оправомощени да издават сертификати за произход Форма А, образци на отпечатъците на печатите, използвани от тези органи, както и наименованията и адресите на съответните правителствени органи, отговорни за контрола на сертификатите за произход Форма А и декларациите върху фактури. Печатите са валидни от датата на получаване на образците от Комисията. Комисията изпраща тази информация на митническите власти на държавите-членки. Когато тази размяна на информация се извършва в рамките на предходна размяна, Комисията посочва датата на влизане в употреба на тези нови печати съгласно указанията, дадени от компетентните правителствени органи на страните-бенефициенти. Тази информация е за служебно ползване; независимо от това, когато стоките се освобождават за свободно обръщение, въпросните митнически власти могат да позволят на вносителя или на упълномощен негов представител да се консултират с образеца на отпечатъка на печата, упоменат в настоящия параграф.

(2). Комисията публикува в *“Официален вестник” на Европейските общности* (серия С) датата, от която новите страни-бенефициенти, посочени в чл. 97, отговарят на задълженията, определени в алинея 1.

(3). Комисията изпраща на страните-бенефициенти образци на отпечатъците на печатите, използвани от митническите власти на държавите-членки за издаване на EUR.1 сертификати за движение

Чл.93а. За целите на разпоредбите относно тарифните преференции, упоменати в чл. 67, всяка страна-бенефициент трябва да спазва или да осигури спазването на правилата относно произхода на продуктите, попълването и издаването на сертификата за произход Форма А, условията за използване на декларацията върху фактурата и разпоредбите относно методите за административно сътрудничество.

Чл.94. (1) Последващи проверки на сертификати за произход Форма А и на декларациите върху фактура се извършва по избор или когато митническите органи в Общността имат основателни съмнения относно автентичността на тези документи,

произхода на съответните продукти или при изпълнението на другите изисквания на настоящия раздел.

(2) За целите на прилагането на разпоредбите на алинея 1, митническите власти в Общността изпращат обратно сертификата за произход Форма А и фактурата, ако е представена, декларацията върху фактурата или копие на тези документи на компетентните правителствени органи в страната-бенефициент износител, като посочват, когато е необходимо, причините за запитването. Всякакви получени документи и информация, които навеждат на мисълта че данните в доказателството за произход са неверни, трябва да се изпратят в подкрепа на искането за проверка. Ако тези власти решат да отложат предоставянето на тарифните преференции, посочени в чл. 67, до получаване на резултатите от проверката, те предлагат на вносителя освобождаване на стоките при спазване на всякакви предпазни мерки, които те считат за необходими.

(3) Когато искане за последваща проверка е направено в съответствие с алинея 1, тази проверка трябва да се извърши и резултатите от нея съобщени на митническите власти в Общността в срок от шест месеца. Резултатите трябва да бъдат такива, че да установяват дали въпросното доказателство за произход се отнася за действително изнесените продукти и дали тези продукти могат да се считат с произход от страната-бенефициент или от Общността.

(4) В случай на сертификати за произход Форма А, издадени в съответствие с чл.91, отговорът трябва да включва копия на сертификатите за движение на стоките EUR.1 или, когато е необходимо, на съответните декларации върху фактури.

(5). Когато при основателни съмнения няма отговор в шест месечния срок, определен в алинея 3, или ако отговорът не съдържа достатъчно информация, за да се определи автентичността на въпросния документ или действителния произход на продуктите, на компетентните органи се изпраща второ искане. Ако в срок от четири месеца след второто искане резултатите от проверката не са съобщени, или ако тези резултати не позволяват да се определи автентичността на въпросния документ или на произхода на продуктите, властите, изискали проверката отказват, освен при изключителни обстоятелства, предоставянето на тарифни преференции.

Разпоредбите на първа алинея се прилагат между страните от една и съща регионална група за целите на последваща проверка на сертификатите за произход Форма А, издадени в съответствие с настоящия раздел.

(6). Когато процедурата на проверката или друга налична информация изглежда показва, че разпоредбите на настоящия раздел са били нарушени, страната-бенефициент износител трябва, по своя инициатива или по искане на Общността да извърши необходимите разследвания или да организира извършването на тези разследвания без отлагане, за да идентифицира и предотврати тези нарушения. За тази цел Общността може да участва в разследванията.

(7). За целите на последваща проверка на сертификати за произход Форма А, копия на сертификатите, както и всички износни документи, упоменати в тях, трябва да се съхраняват поне три години от компетентните правителствени органи на страната-бенефициент износител.

Чл.95. (1) Разпоредбите на чл.78, ал.(1), т.3 и чл.88 се прилагат само спрямо Норвегия и Швейцария, в контекста на тарифните преференции, предоставени от тях за някои продукти, произхождащи от развиващи се страни, доколкото те прилагат разпоредби, подобни на тези на Общността.

(2) Комисията информира митническите органи на държавите-членки за приемането от Норвегия и Швейцария на такива разпоредби и ги нотифицира за датата, от която разпоредбите на чл. 78, ал.(1), т.3 и чл.88 и подобните разпоредби, одобрени от Норвегия и Швейцария, се прилагат.

(3) Тези разпоредби се прилагат при условие, че Общността, Норвегия и Швейцария са сключили споразумение, което предвижда, между другото, че те си предоставят една на друга необходимата взаимна помощ по въпросите на административното сътрудничество.

Сеута и Мелиля

Чл.96. (1) Терминът “Общност”, използван в настоящия раздел, не включва Сеута и Мелиля. Терминът “продукти с произход от Общността” не включва продукти, с произход от Сеута и Мелиля.

(2) Този раздел се прилага *mutatis mutandis* при определянето дали продуктите могат да се считат с произход от страната-бенефициент-износителка, ползваща се от общата система на преференции, когато се внасят в Сеута и Мелиля, или с произход от Сеута и Мелиля.

(3) Сеута и Мелиля се считат за една територия.

(4) Разпоредбите на настоящия раздел относно издаването, използването и последващата проверка на сертификати за произход Форма А се прилагат *mutatis mutandis* за продуктите, с произход от Сеута и Мелиля.

(5) Испанските митнически власти отговарят за прилагането на този раздел в Сеута и Мелиля.

Заклучителни разпоредби

Чл.97. Когато страна или територия е приета или допусната отново като страна-бенефициент по отношение на продукти, упоменати в съответни регламенти на Съвета или решение на Европейската Общност за въглища и стомана, стоките с произход от тази страна или територия, могат да се възползват от общата система на преференции при условие, че те са били изнесени от страната или територията бенефициент не по-рано от датата, посочена в чл.93, ал.(2).

Раздел II

Страни или територии-бенефициенти, за които се прилагат преференциални тарифни мерки, приети едностранно от Общността за някои страни или територии

Дефиниция на понятието стоки с произход

Чл.98. (1) За целите на разпоредбите, свързани с преференциалните тарифни мерки, приети едностранно от Общността в полза на някои страни, групи страни или територии

(наричани “страни или територии-бенефициенти”), с изключение на тези, посочени в Раздел 1 от тази глава, и на отвъдморските страни и територии, асоциирани към Общността, следните продукти се разглеждат като продукти с произход от дадена страна или територия-бенефициент:

1. продукти, изцяло добити в тези страни или територии-бенефициенти по смисъла на чл.99;

2. продукти, добити в тази страна или територия-бенефициент, в производството на които са използвани продукти, различни от упоменатите в т.1, при условие, че тези продукти са претърпели достатъчна обработка или преработка по смисъла на чл.100.

(2) За целите на този раздел, продукти с произход от Общността по смисъла на ал.(3), които са подложени в страната или територията-бенефициент на обработка или преработка, която превишава описаната в чл.101 се считат за продукти с произход от тази страна или територия-бенефициент.

(3) Разпоредбите на ал.1 се прилагат *mutatis mutandis* при определяне произхода на продукти, добити в Общността.

Чл.99. (1). Следните продукти се считат за изцяло получени в страната или територията-бенефициент, или в Общността:

1. минерални продукти добити от тяхната почва или от тяхното морско дъно;

2. растителни продукти отгледани там;

3. живи животни, родени и отгледани там;

4. продукти, получени чрез лов или риболов, извършен там;

5. продукти от морски риболов и други продукти, уловени извън техните териториални води от техни кораби;

6. продукти, произведени на борда на техни кораби-заводи изключително от продукти, посочени в буква (д);

7. употребявани продукти, събрани там, годни само за възстановяване на суровини;

8. отпадъци и скрап, палучени от производствени операции, извършени там;

9. продукти, добити от морската почва или подпочва извън техните териториални води, при условие че те имат изключителни права да обработват тези почви или подпочви;

10. стоки, получени там изключително от продуктите, посочени в букви (а) до (и).

(2) Понятието “техни кораби” и “техни кораби-заводи” в параграф 1, букви (д) и (е) се прилага само за кораби и кораби-заводи:

1. които са регистрирани или записани в страната или територията-бенефициент или в страната-членка,

2. които плават под флага на страната или територията-бенефициент или на страната-членка,

3. които се притежават до размер най-малко 50% от граждани на страната или територията-бенефициент или на страната-членка, или от дружество със седалище в една от тези страни, на което управителят или управителите, председателят на борда на директорите или надзорния съвет и мнозинството от членовете на тези съвети са граждани на тази страна или територия-бенефициент или на страните-членки, и на което, освен това, в случай на сдружение или дружество с ограничена отговорност, най-малко половината от капитала принадлежи на тези страна или територии-бенефициенти или на страните-членки, или на държавни органи или граждани на тези страни или територии-бенефициенти или на страните-членки,

4. на които капитанът и служителите са граждани на страна или територия-бенефициент или на страни-членки, и

5. на които най-малко 75% от екипажа са граждани на страна или територия-бенефициент или на страна-членка.

(3) Понятието “страна или територия-бенефициент” и “Общност” се прилага също за териториалните води на тази република или на страната-членка.

(4). Плавателните съдове, които оперират в открито море, включително корабите-заводи, на които уловената риба се обработва или преработва, се считат за част от територията на страната или територията-бенефициент или на страната-членка, на която те принадлежат, при условие че те отговарят на условията, посочени в ал.2.

Чл.100. (1) За целите на чл.98 продукти, които не са изцяло получени в страна или територия-бенефициент или в Общността се считат за достатъчно обработени или преработени, когато са изпълнени условията, посочени в списъка на приложение 15.

(2) Условията, посочени в приложение 15 показват за всички продукти, обхванати от този раздел, обработките или преработките, които трябва да бъдат извършени върху използваните в производството материали без произход, и се прилагат само по отношение на такива материали.

(3) Ако продукт, който е добил произход чрез изпълнение на условията, посочени в списъка, е използван в производството на друг продукт, изискванията, прилагани за продукта, в който е вложен, не се прилагат за него и не се вземат предвид материалите, които без произход, които може да са били използвани в неговото производство.

Чл.101. (1) Без да се нарушават разпоредбите на параграф 2, следните операции се считат за недостатъчни обработки или преработки, за да придадат на продуктите произход, независимо дали са изпълнени изискванията на член 100:

1. операции, предназначени да осигурят запазването на продуктите в добро състояние по време на транспорт и складиране;

2. разделяне и събиране на пакети;

3. измиване, почистване; премахване на прах, оксид, масло, боя или други покрития;

4. гладене на текстилни изделия;

5. прости операции по боядисване и полиране;

6. лющене, частично или изцяло избелване, полиране и гланциране на житни растения и ориз;

7. операции по оцветяване на захар или оформяне на захарни бучки; частично или изцяло смилане на захар;

8. белене, премахване на костилките и черупките, на плодове, ядки и зеленчуци;

9. подостряне, просто смилане или просто нарязване;

10. пресяване, отделяне, сортиране, класиране, градиране, съчетаване; (включително комплектоване);

11. просто поставяне в бутилки, консерви, флакони, торби, каси, кутии, прикрепване на подложки или плочи и всякакви други прости операции по опаковане;

12. прикрепване или отпечатване на маркировки, етикети, лого и всякакви други подобни отличителни знаци върху продукти или техните опаковки;

13. просто смесване на продукти дори и от различни видове, където една или повече съставки от смесите не отговарят на условията, за да може те да се считат с произход от страна или територия-бенефициент или от Общността;

14. просто сглобяване на части от артикули за съставяне на завършено изделие или разглобяване на продукти на части;

15. комбинация от две или повече операции, посочени в букви (а) до (н);

16. заколване на животни”

(2). Всички операции, извършени в страна или територия-бенефициент или в Общността върху даден продукт, се преценяват заедно при определяне дали обработките или преработките, претърпени от този продукт, следва да се считат като недостатъчни по смисъла на ал.1.

Чл.101а. (1) Единицата за оценка при прилагане разпоредбите на този протокол е конкретният продукт, който се счита като основна единица при определяне класирането, използвайки номенклатурата на Хармонизираната система. Следователно:

1. когато един продукт, съставен от група или от събиране на артикули, се класира съгласно изискванията на Хармонизираната система в една-единствена позиция, като цяло този продукт съставлява единица за оценка;

2. когато една пратка се състои от няколко идентични продукта, класирани в една и съща позиция на Хармонизираната система, всеки продукт трябва да бъде разглеждан индивидуално при прилагане разпоредбите на този раздел.

(2) Когато съгласно Общо правило 5 на Хармонизираната система опаковката е включена в продукта за целите на класирането, тя се включва за целите на определяне на произхода.

Чл.102. (1) Като изключение от разпоредбите на чл.100, материали без произход могат да се използват при производството на даден продукт при условие, че тяхната обща стойност не превишава 10% от цената на производителя за продукта. Когато в списъка за определянето на произхода на крайния продукт се прилага правило, определящо максимална стойност за всички вложени материали без произход, общата стойност на материалите без произход не трябва да превишава посочения процент.

(2) Разпоредбите на ал.(1) не се прилага за продукти, включени в глави 50 до 63 на Хармонизираната система.

Чл.103. Когато принадлежности, резервни части и инструменти, представляващи част от нормалната окомплектовка на отделно съоръжение, машина, апарат или превозно средство, са изпратени заедно с него и са включени в неговата цена или не са отделно фактурирани, се считат като едно цяло с въпросното съоръжение, машина или превозно средство.

Чл.104. Комплектите, дефинирани в Общо правило 3 на Хармонизираната система, се считат с произход, когато всички съставлящи ги продукти са с произход. Въпреки това, когато един комплект е съставен от продукти с произход и такива без произход, комплектът като цяло се счита с произход, при условие че стойността на продуктите без произход не превишава 15 % от цената на производител за комплекта.

Чл.105. При определяне дали даден продукт е с произход не е необходимо да се установява произходът на следните елементи, които могат да бъдат използвани в неговото производство:

1. енергия и гориво;

2. инсталации и оборудване;

3. машини и инструменти;

4. стоки, които не влизат и не са предназначени да влязат в крайния състав на продукта.

Чл.106. Условието за придобиване на произход, посочени в този раздел, трябва да бъдат изпълнявани без прекъсване в страната или територията-бенефициент или в Общността. Когато стоки с произход от страна или територия-бенефициент или от Общността бъдат върнати, те трябва да се считат без произход, освен ако бъде доказано пред митническите органи, че:

1. върнатите продукти са същите, които са били изнесени; и
2. те не са претърпели каквито и да са операции над тези, необходими за запазването им в добро състояние, докато са били в тази страна или докато са били изнесени.

Чл.107. (1) Директно транспортирани от страна или територия-бенефициент до Общността или от Общността до страна или територия-бенефициент се считат:

1. продуктите, транспортирани без преминаване през територията на която и да е друга страна;
2. продуктите, представляващи една-единствена пратка, транспортирана през други територии, различни от страните или териториите-бенефициенти или от Общността, с претоварване или временно складиране в тези територии, при условие че остават под контрола на митническите органи в страната на транзита или складирането и не претърпяват операции, различни от разтоварване, обратно натоварване или всякакви операции, целящи да ги запазят в добро състояние;
3. продуктите, които се транспортират без прекъсване по тръбопроводи през територии, различни от тези на страните или териториите-бенефициенти или от Общността.

(2) Доказателство, че условията, посочени в параграф 1, буква (б), са били изпълнени, се предоставя на митническите органи чрез представяне на:

1. един-единствен транспортен документ, покриващ преминаването от страната на износа през страната на транзит; или
2. сертификат, издаден от митническите органи на страната на транзита:
 - а.) даващ точно описание на продуктите,
 - б.) уточняващ датите на разтоварване и обратно натоварване на продуктите и, където е възможно, имената на корабите или другите използвани транспортни средства, и
 - в.) удостоверяващ условията, при които продуктите са останали в страната на транзита;

(3) или, при невъзможност от представяне на горните всякакви други доказателствени документи.

Чл.108. (1) Продукти с произход от страна или територия-бенефициент, изпратени за изложба в друга страна и продадени след изложбата за внос в Общността, ползват при вноса тарифните преференции, посочени в член 98, ако продуктите отговарят на изискванията на този раздел, даващи им право да бъдат приети като стоки с произход от страна или територия-бенефициент, при условие че е показано в задоволителна степен на компетентните митнически органи в Общността, че:

1. износителят е изпратил тези продукти от страната или територията-бенефициент директно в страната, в която е проведена изложбата, и ги е изложил там;
2. продуктите са били продадени или по друг начин е била прехвърлена собствеността от износителя на лице в Общността;
3. продуктите са били изпратени по време на изложбата или непосредствено след това в Общността в състоянието, в което са били изпратени за изложбата;

4. след изпращането за изложбата продуктите не са били използвани за друга цел, освен за демонстрация на изложбата.

(2) Сертификат за движение EUR.1 се представя на митническите органи на Общността по нормалния ред. Наименованието и адресът на изложбата трябва да бъдат посочени в него. При нужда могат да бъдат изисквани допълнителни документални доказателства относно вида на продуктите и условията, при които те са били изложени.

(3) Разпоредбите на параграф 1 се прилагат за всякакви търговски, промишлени, селскостопански или занаятчийски изложби, панаири или подобни обществени изложения, които не са организирани за частни цели в магазини или търговски помещения с оглед продажба на чуждестранни продукти и по време на които продуктите остават под митнически контрол.

Доказателство за произход

Чл.109. Продукти с произход от страна или територия-бенефициент се възползват от тарифните преференции, посочени в чл.98, при представянето на един от следните документи:

1. сертификат за движение EUR.1, чийто образец е посочен в приложение 21; или
2. в случаите, посочени в чл.116, ал.(1), декларация, текстът на която е посочен в приложение 22, изготвена от износителя върху фактура, известие за доставка или всякакъв друг търговски документ, описващ въпросните продукти достатъчно подробно, за да могат да бъдат идентифицирани (наричана "декларация върху фактура").

а) Сертификат за движение EUR 1

Чл.110. (1) Продукти с произход по смисъла на този раздел при внос в Общността ползват тарифните преференции, посочени в чл.98, при условие на директен транспорт до Общността по смисъла на чл.107, при представяне на сертификат за движение на стоките EUR.1, издаден от митническите власти, или от други компетентни държавни власти на дадена страна или територия-бенефициент, при условие, че тази страна или територия-бенефициент:

1. е съобщила на Комисията информацията, посочена в член 121, и
2. съдейства на Общността позволявайки на митническите власти на страните-членки да извършват проверка на автентичността на документа или достоверността на информацията относно действителния произход на въпросния продукт.

(2) Сертификат за движение EUR 1 се издава само когато може да служи като писмено доказателство, изисквано за целите на тарифните преференции, посочени в член 98.

(3) сертификат за движение EUR 1 се издава само по писмена молба на износителя или негов упълномощен представител. Това искане трябва да се направи на формуляр, образец от който е посочен в Приложение 21, и в съответствие с разпоредбите на този подраздел.Формулярите на молбата за издаване на EUR.1 сертификати трябва да се съхраняват поне три години от компетентните органи на страните или териториите-бенефициенти или страните-членки.

(4) Износителят или негов упълномощен представител, подавайки молба за издаване трябва да представи със своето искане всички необходими документи,

доказващи че изнасяните продукти отговарят на изискванията за издаване на сертификат за движение EUR.1. Износителят трябва да бъде подготвен да представи, по искане на компетентните органи, всякакви допълнителни доказателства, които те могат да поискат за целите на установяване коректността на произхода на продуктите, отговарящи на условията за преференциално третиране, както и съгласие на всякакви проверки на счетоводната документация и на всякакви проверки на тези органи на обстоятелствата, при които тези продукти са били добити

(5) Сертификатът за движение EUR.1 се издава от компетентните правителствени органи на страните или териториите-бенефициенти или от митническите органи на страната-членка-износител, ако изнасяните продукти могат да считат за продукти с произход по смисъла на този раздел.

(6) Тъй като сертификатът за движение EUR.1 представлява писмено доказателство за прилагането на преференциалните режими, посочени в чл.98, компетентните правителствени органи на страните или териториите-бенефициенти или митническите органи на страната-членка-износител предприемат всякакви необходими мерки за да проверят произхода на продуктите и изпълнението на другите данни по сертификата.

(7) За целите на проверката дали са изпълнени условията, определени в ал.(5), компетентните правителствени органи на страните или териториите-бенефициенти или митническите органи на страната-членка-износител имат право да поискат писмени доказателства или да извършат всякакви проверки, които считат за необходими.

(8) Компетентните правителствени органи на страните или териториите-бенефициенти или митническите органи на страната-членка-износител осигуряват правилното попълване на формулярите, посочени в ал.1.

(9) Датата на издаване на сертификата за движение EUR.1 се посочва в клетката, запазена за митническите власти.

(10) Сертификатът за движение EUR.1 се издава от компетентните органи на страната или територията-бенефициент или от митническите органи на страната-членка-износител при износа на продуктите, за които се отнася. Той се предоставя на износителя веднага след като действителният износ е осъществен или осигурен.

Чл.111. Когато се осъществява внос чрез поредица от доставки на продукти в демонтирано или немонтирано състояние, по смисъла на Общо правило 2 (а) от Хармонизираната система, попадащи в Раздели XVI или XVII или позиции № 7308 или 9406 от Хармонизираната система, по молба на вносителя и при условията, определени от митническите органи на страната на вноса, за тези продукти може да се представи едно-единствено доказателство за произход по време на първата доставка.

Чл.112. Доказателствата за произход се представят на митническите органи на страните-членки-вносителки в съответствие с процедурите, посочени в член 62 на Кодекса. Въпросните органи могат да изискат превод на доказателството за произход, а също и декларацията за внос да бъде придружена от писмено изявление на вносителя, че продуктите отговарят на необходимите условия за прилагане на този раздел.

Чл.113. (1) Независимо от разпоредбите на член 110 (10), сертификат за движение EUR.1 може по изключение да бъде издаден след износа на продуктите, за които се отнася, ако:

1. той не е бил издаден по време на износа поради грешка или неволен пропуск, или специални обстоятелства; или

2. е доказано пред митническите органи, че сертификат за движение EUR.1 е бил издаден, но не е бил приет при вноса по технически причини.

(2) Компетентните органи могат да издадат сертификат за движение EUR.1 впоследствие само след като проверят, че информацията, представена в молбата на износителя е в съответствие с тази в кореспондиращите документи и че сертификат за движение EUR.1 не е бил издаден, когато въпросните продукти са били изнесени.

(3) Сертификатите за движение EUR.1, издадени впоследствие, трябва да бъдат потвърдени с една от следните фрази:

„EXPEDIDO A POSTERIORI“,
„UDSTEDT EFTERFØLGENDE“,
„NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT“,
„ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ“,
„ISSUED RETROSPECTIVELY“,
„DÉLIVRÉ A POSTERIORI“,
„RILASCIATO A POSTERIORI“,
„AFGEGEVEN A POSTERIORI“,
„EMITIDO A POSTERIORI“,
„ANNETTU JÄLKIKÄTEEN“,
„UTFÄRDAT I EFTERHAND“,
"VYSTAVENO DODATEČNĚ",
“VÄLJA ANTUD TAGASIULATUVALT”,
“IZSNIEGTS RETROSPEKTĪVI”,
“RETROSTEKTYVUSIS IŠDAVIMAS”,
"KIADVA VISSZAMENŐLEGES HATÁLLYAL",
"MAĦRUG RETROSPETTIVAMENT",
"WYSTAWIONE RETROSPEKTYWNIE",
„IZDANO NAKNADNO“,
"VYDANÉ DODATOČNE".

(4) Потвърждението, посочено в параграф 3, трябва да бъде вписано в клетка “Забележки” на сертификата за движение EUR.1.

Чл.114. (1) В случай на кражба, изгубване или унищожаване на сертификат за движение EUR.1 износителят може да се обърне към компетентните органи, които са го издали, за дубликат, изготвен на базата на износните документи, които те притежават.

(2) Дубликатът, издаден по такъв начин, трябва да бъде потвърден с една от следните фрази:

- „DUPLICADO“;
- „DUPLIKAT“;
- „DUPLIKAT“;
- „ANTIГРАФО“;
- „DUPLICATE“;
- „DUPLICATA“;
- „DUPLICATO“;
- „DUPLICAAT“;
- „SEGUNDA VIA“;
- „KAKSOISKAPPALE“;
- „DUPLIKAT“.
- „DUPLIKÁT“;
- „DUPLIKAAT“;
- „DUBLIKATS“;
- „DUBLIKATAS“;
- „MÁSODLAT“;
- „DUPLIKAT“;
- „DUPLIKAT“;
- „DVOJNIK“;
- „DUPLIKÁT“.

(3) Потвърждението, посочено в ал. 2, трябва да бъде вписано в клетка “Забележки” на дубликата на сертификата за движение EUR.1.

(4) Дубликатът, който трябва да носи датата на издаване на оригиналния сертификат за движение EUR.1, влиза в сила от тази дата.

Чл.115. Когато продукти с произход са поставени под контрола на митническо учреждение в Общността е възможно оригиналното доказателство за произход да бъде заменено от един или повече сертификати за движение EUR.1 с цел изпращане на всички или някои от тези продукти на друго място в Общността. Заместващите сертификати за движение EUR.1 трябва да бъдат издадени от митническото учреждение, под чийто контрол се намират продуктите.

(б) Декларация върху фактура

Чл.116. (1) Декларация върху фактура може да бъде съставена от:

1. одобрен износител на Общността по смисъла на чл.117, или
2. всеки износител за всяка пратка, състояща се от един или повече пакети, съдържащи продукти с произход, чиято обща стойност не надвишава 6000 евро, и при условие че са спазени разпоредбите на член 110(1).

(2) Декларация върху фактура може да бъде съставена, ако въпросните продукти могат да бъдат считани като продукти с произход от Общността или от страна или територия-бенефициент, и отговарят на другите изисквания на този раздел.

(3) Износителят, съставящ декларация върху фактура, трябва да бъде готов да представи по всяко време по искане на митницата или други компетентни правителствени органи на страната на износа, всички необходими документи, доказващи произхода на въпросните продукти, както и изпълнението на другите изисквания на този раздел.

(4) Декларация върху фактура се съставя от износителя чрез напечатване на пишеща машина, полагане на печат или чрез отпечатване върху фактурата, известието за доставка или друг търговски документ на декларацията, текста на която е даден в приложение 22, използвайки един от езиковите варианти, дадени в това приложение и в съответствие с разпоредбите на националното законодателство на страната на износа. Ако декларацията е написана на ръка, тя трябва да бъде попълнена с мастило с печатни букви.

(5) Декларациите върху фактурите трябва да имат оригиналния подпис на износителя, направен собственоръчно. Все пак не се изисква един одобрен износител по смисъла на чл.117 да подписва такива декларации, при условие че той писмено поеме задължение пред митническите органи, че приема пълната отговорност за всяка декларация върху фактура, която го идентифицира, все едно че тя е била подписана от него собственоръчно.

(6) В случаите, посочени в ал.(1),т.1, декларация върху фактура се използва при следните специални условия:

1. една декларация върху фактура се съставя за всяка пратка;
2. ако стоките, които се съдържат в пратката вече са били подложени на проверка в страната на износа с позоваване на дефиницията “продукти с произход”, износителят може да се позове на тази проверка в декларацията върху фактурата.

Разпоредбите на първия параграф не освобождават износителите от спазване на другите формалности, изисквани от митническите или пощенски разпоредби.

Чл.117. Митническите органи на Общността могат да упълномощят всеки износител, наричан “одобрен износител”, който прави чести експедиции на продукти с произход от Общността по смисъла на чл.98(2), и който представи на митническите органи всички необходими гаранции за доказване произхода на продуктите, както и изпълнението на другите изисквания на този раздел, да поставя декларация върху фактура, независимо от стойността на съответните продукти.

(2) Митническите органи могат да поставят всякакви условия, които те считат за необходими, за да предоставят статут на одобрен износител.

(3) Митническите органи предоставят на одобрения износител номер на митническо разрешение, което трябва да се поставя на декларацията върху фактурата.

(4) Митническите органи контролират използването на разрешението от одобрения износител.

(5) Митническите органи могат да оттеглят разрешението по всяко време. Те правят това, когато одобреният износител престане да предлага гаранциите, посочени в

параграф 1, престане да изпълнява условията, посочени в ал.(2), или по друг начин използва неправилно разрешението.

Чл.118. (1) Доказателството за произход е валидно в рамките на четири месеца от датата на издаване в страната на износа и трябва да бъде представено в същия период на митническите органи в страната на вноса.

(2). Доказателства за произход, които са представени пред митническите органи в страната на вноса, след крайната дата за представяне, предвидена в ал.(1), могат да бъдат приети за целите на прилагането на преференциалния режим, ако закъснението в представянето на тези документи до посочената крайна дата се дължи на изключителни обстоятелства.

(3). В други случаи на закъснение при представяне митническите органи в страната на вноса могат да приемат доказателствата за произход, когато продуктите са им били представени преди посочената крайна дата.

(4). По молба на вносителя и при условията, определени от митническите органи на страната-членка-вносител, едно единствено доказателство за произход може да се представи по време на първата доставка когато продуктите:

1. са внесени в рамките на чести и постоянни търговски потоци със значителна търговска стойност;

2. са предмет на същия договор за продажба, като страните по договора имат седалище в страната на износа или в Общността;

3. са класирани в същия тарифен код (осем знака) на Комбинираната номенклатура;

4. изпращат се от един и същ износител, и са предназначени за един вносител и са предмет на деклариране в едно и също митническо учреждение в Общността.

Тази процедура се прилага за количества и срокове, определени от компетентните митнически органи. Този срок не може в никакъв случай да превишава три месеца.

Чл.119. (1) Продукти, изпратени като малки пратки от частни лица за частни лица или представляващи част от личния багаж на пътници, се третират като продукти с произход, без да се изисква представяне на доказателство за произход, ползващи тарифни преференции, посочени в чл.98, без да се изисква представянето на сертификат за движение EUR.1 или декларация върху фактура, при условие че тези продукти не са внесени с търговска цел и са декларирани като отговарящи на условията на този раздел и когато няма съмнение относно верността на такава декларация.

(2). Внос, който е инцидентен и се състои изцяло от продукти за лична употреба на получателите или пътниците, или техните семейства, не се счита за внос с търговски характер, ако е видно от естеството и количеството на продуктите, че не са с търговска цел. Освен това общата стойност на тези продукти не трябва да надвишава 500 евро в случаите на малки колети или 1200 евро в случаите на продукти, които са част от личния багаж на пътниците.

Чл.120. Откриването на несъществени несъответствия между данните, посочени в доказателството за произход и съдържащи се в документите, представени пред митническото учреждение с цел изпълнение на формалностите по вноса на продуктите, не води по силата на този факт до невалидност и недействителност на доказателството за произход, ако е надлежно установено, че този документ съответства на представените продукти.

Очевидни формални грешки, като например печатни грешки върху доказателство за произход, не могат да бъдат причина този документ да бъде отхвърлен, ако тези

грешки не са такива, че да предизвикат съмнения относно точността на данните, посочени в този документ.

Методи за административно сътрудничество

Чл.121. (1) Страните или териториите-бенефициенти трябва да информират Комисията за имената и адресите на правителствените органи, разположени на тяхна територия, които са оправомощени да издават сертификати за движение EUR.1, заедно с образци от печатите, използвани от тези органи, и имената и адресите на съответните правителствени органи, отговорни за проверката на сертификати за движение EUR.1 и декларации върху фактури. Печатите са валидни от датата на получаване на образците от Комисията. Комисията изпраща тази информация на митническите органи на страните-членки. Когато тази размяна на информация се извършва в рамките на предишна размяна, Комисията посочва датата на влизане в употреба на новите печати, съгласно указанията, дадени от компетентните правителствени органи на страните или териториите-бенефициенти. Тази информация е за официално ползване; независимо от това, при деклариране на стоките за свободно обращение, митническите органи могат да позволят на вносителя или упълномощен от него представител да види образца от печата, посочен в този параграф.

(2) Комисията изпраща на страните или териториите-бенефициенти образци от печатите, използвани от митническите органи на страните-членки за издаване на сертификати за движение EUR.1.

Чл.122. (1) Последващи проверки на сертификати за движение EUR.1 и декларации върху фактури се извършват по избор или когато митническите органи в страната-членка-вносител или компетентните правителствени органи на страните или територии-бенефициенти имат основателни съмнения относно автентичността на такива документи, произхода на въпросните продукти или изпълнението на другите изисквания на този раздел.

(2) За целите на прилагане на разпоредбите на ал.(1), компетентните органи на страната-членка-вносител или страната или територията-бенефициент или територия връщат сертификата за движение EUR.1 и фактурата, ако същата е представена, декларацията върху фактура или копие от тези документи на компетентните органи в страната или територията-бенефициент или в страната-членка, посочвайки, където е възможно причините за запитването. Всякакви получени документи и информация, които навеждат на мисълта, че информацията, посочена в доказателството за произход е невярна се препращат в подкрепа на молбата за проверка. Ако митническите органи на страната-членка-вносител решат да отложат предоставянето на тарифни преференции, посочени в член 98 в очакване на резултатите от проверката, предлагат на вносителя да освободи продуктите при спазване на всякакви предпазни мерки, които те считат за необходими.

(3) Когато молба за последваща проверка е направена в съответствие с ал.(1), тази проверка трябва да се извърши и резултатите от нея да бъдат съобщени на митническите органи на страните-членки на вноса или на компетентните правителствени органи в страната или територията-бенефициент в срок от максимум шест месеца. Тези резултати трябва ясно да посочват дали доказателството за произход се отнася за продукти действително изнесени и дали тези продукти могат да бъдат

считани за продукти с произход от страната или територията-бенефициент или от Общността.

(4) Когато при основателни съмнения няма отговор в шест месечния срок, определен в ал.(3), или когато отговорът не съдържа достатъчно информация за определяне автентичността на въпросния документ или действителния произход на продуктите, на компетентните органи се изпраща второ писмо. Ако след второто писмо резултатите от проверката не са съобщени на запитващата страна в срок от четири месеца или ако тези резултати не позволяват да се определи автентичността на въпросния документ или действителния произход на продуктите, запитващата страна, освен при изключителни обстоятелства, отказва предоставянето на тарифни преференции.

(5) Когато проверката или наличната информация показва, че разпоредбите на този протокол са били нарушени, при износ от страната или територията-бенефициент трябва, по своя инициатива или по искане на Общността да се вземат необходимите мерки или да се организира незабавно разследване, за идентифициране и предотвратяване на подобни нарушения. За тази цел Общността може да участва в разследванията.

(6) За целите на последващата проверка на сертификатите за движение EUR.1, копията на сертификатите, както и всички приложени документи по износа, трябва да се съхраняват поне три години от компетентните правителствени органи при износа от страната или територията-бенефициент или от митническите органи при износа от страната-членка.

Сеута и Мелила

Чл.123. (1) Терминът "Общността", използван в този протокол, не включва Сеута или Мелила. Терминът "продукти с произход от Общността" не включва продукти с произход от Сеута или Мелила.

(2) Този протокол се прилага *mutatis mutandis* по отношение на продуктите с произход при износа от страната или територията-бенефициент, ползващи преференции при внос в Сеута и Мелила, или като продукти с произход Сеута и Мелила.

(3) Сеута и Мелила се считат за една територия.

(4) Разпоредбите на този раздел относно издаването, използването и последващата проверка на сертификати за движение EUR.1 се прилагат *mutatis mutandis* за продуктите с произход от Сеута и Мелила.

(5) Испанските митнически власти са отговорни за прилагането на този раздел в Сеута и Мелила.